2024/1362

17.5.2024

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2024/1362

af 13. marts 2024

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/287 for så vidt angår erstatning af bilaget

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/287 af 13. februar 2019 om iværksættelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af præferencer i visse handelsaftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande ([1]), særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2019/287 er der fastsat bestemmelser for iværksættelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af præferencer i visse handelsaftaler mellem Den Europæiske Union og et eller flere tredjelande. Bestemmelserne i forordning (EU) 2019/287 berører ikke særlige bestemmelser i disse handelsaftaler, hvis sådanne bestemmelser ikke er i overensstemmelse med nævnte forordning. Sådanne særlige bestemmelser i visse handelsaftaler er opført på listen i bilaget til forordning (EU) 2019/287.

(2) Den Europæiske Union og New Zealand har indgået en frihandelsaftale ([2]), der indeholder visse bestemmelser om bilaterale beskyttelsesforanstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/287. Bilaget til nævnte forordning bør derfor indeholde henvisninger til sådanne bestemmelser.

(3) En yderligere undersøgelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore ([3]), frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam ([4]) og aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab ([5]) har ført til den konklusion, at der for at sikre retssikkerhed og øge gennemsigtigheden også bør tilføjes yderligere bestemmelser i disse aftaler i bilaget til forordning (EU) 2019/287. En yderligere undersøgelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore og frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam har desuden ført til den konklusion, at visse bestemmelser i disse aftaler vedrørende overgangsperioder bør udgå af bilaget til forordning (EU) 2019/287, da disse bestemmelser er i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/287.

(4) Bilaget til forordning (EU) 2019/287 bør også ændres ved tilføjelse af ikrafttrædelsesdatoerne for frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore og aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab, da disse datoer endnu ikke var kendt på tidspunktet for ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2019/287.

(5) I betragtning af disse ændringer og med henblik på at sikre gennemsigtighed og læsbarhed bør bilaget til forordning (EU) 2019/287 erstattes.

(6) I henhold til artikel 27.2 i frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand bør denne aftale træde i kraft den første dag i den anden måned efter den dato, hvor parterne udveksler skriftlige meddelelser om, at de har afsluttet deres respektive gældende retlige krav og procedurer i forbindelse med aftalens ikrafttræden. Da frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand ikke forventes at træde i kraft før den 1. juni 2024, bør der gives mulighed for en udskydelse af anvendelsen af denne forordning —

([1]) EUT L 53 af 22.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/287/oj.
([2]) EUT L, 2024/229, 28.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree/2024/229/oj.
([3]) EUT L 294 af 14.11.2019, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2019/1875/oj.
([4]) EUT L 186 af 12.6.2020, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2020/753/oj.
([5]) EUT L 330 af 27.12.2018, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2018/1907/oj.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) 2019/287 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juni 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

SÆRLIGE BESTEMMELSER INDEHOLDT I AFTALERNE OG GENNEMFØRT VED DENNE FORORDNING

Frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore

Anvendelsesdato	21.11.2019
Bilaterale beskyttelsesklausuler eller andre mekanismer	Kapitel tre: Afbødende foranstaltninger på handelsområdet — Afdeling C: Bilaterale beskyttelsesklausul
Bestemmelse(r) indeholdt i aftalen:	Artikel 3.11.3 »3. Den i artikel 3.10 (Anvendelse af en bilateral beskyttelsesforanstaltning) omhandlede foranstaltning træffes kun, hvis det på grundlag af objektive beviser fremgår af undersøgelsen, at der består en årsagssammenhæng mellem den øgede import fra den anden part og den alvorlige skade eller faren for en sådan. I den forbindelse skal der tages behørigt hensyn til andre faktorer, herunder import af samme produkt fra andre lande.« Artikel 3.11.4 »4. Parterne sikrer, at deres kompetente myndigheder afslutter en sådan undersøgelse, senest et år efter den dato, hvor den er indledt.« Artikel 3.11.5, litra c) »5. En part må ikke anvende en bilateral beskyttelsesforanstaltning, jf. artikel 3.10 (Anvendelse af en bilateral beskyttelsesforanstaltning), stk. 1: […] c) ud over udløbet af overgangsperioden, medmindre det sker med den anden parts samtykke.« Artikel 3.11.6 »6. En foranstaltning må ikke anvendes endnu en gang på importen af den samme vare i overgangsperioden, medmindre der er forløbet et tidsrum svarende til halvdelen af det tidsrum, i hvilket beskyttelsesforanstaltningen tidligere er blevet anvendt. I så fald finder artikel 3.13 (Kompensation), stk. 3, ikke anvendelse.« Artikel 3.11.7 »7. Når en part bringer en bilateral beskyttelsesforanstaltning til ophør, er toldsatsen den sats, der i henhold til dens toldafviklingsplan i bilag 2-A ville have været gældende, hvis foranstaltningen ikke var blevet indført.«

Frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam

Anvendelsesdato	1.8.2020
Bilaterale beskyttelsesklausuler eller andre mekanismer	Kapitel 3: Afbødende foranstaltninger på handelsområdet — Afdeling C: Bilaterale beskyttelsesklausul

Bestemmelse(r) indeholdt i aftalen:	Artikel 3.11.4 »4. Undersøgelsen skal også på grundlag af objektive beviser påvise, at der findes en årsagssammenhæng mellem den øgede import og den alvorlige skade eller faren herfor. Undersøgelsen skal også tage hensyn til tilstedeværelsen af andre faktorer end øget import, som også kan forårsage skade på samme tid.« Artikel 3.11.5 »5. Hver part skal sikre, at dens kompetente myndigheder afslutter en undersøgelse som omhandlet i stk. 1 senest et år efter, at den er indledt.« Artikel 3.11.6, litra c) »6. En part må ikke anvende en bilateral beskyttelsesforanstaltning: […] c) ud over udløbet af overgangsperioden, medmindre det sker med den anden parts samtykke.« Artikel 3.11.7 »7. For at lette tilpasningen i en situation, hvor den forventede varighed af en bilateral beskyttelsesforanstaltning overstiger to år, skal den part, der anvender foranstaltningen, gradvist liberalisere foranstaltningen med regelmæssige mellemrum i løbet af anvendelsesperioden.« Artikel 3.11.8 »8. Når en part bringer en bilateral beskyttelsesforanstaltning til ophør, skal toldsatsen være den sats, der i henhold til dens toldafviklingsplan i bilag 2-A (Nedsættelse eller afskaffelse af told) ville have været gældende, hvis foranstaltningen ikke var blevet indført.« Artikel 3.14 »14. For at sikre den størst mulige effektivitet ved anvendelsen af reglerne om afbødende foranstaltninger på handelsområdet i henhold til dette kapitel skal parternes undersøgelsesmyndigheder anvende det engelske sprog som grundlag for meddelelser og dokumenter, der udveksles i forbindelse med undersøgelser vedrørende afbødende foranstaltninger på handelsområdet mellem parterne.«

Aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab

Anvendelsesdato	1.2.2019
Bilaterale beskyttelsesklausuler eller andre mekanismer	Kapitel 5: Afbødende handelsforanstaltninger — Afdeling A: Generelle bestemmelser — Afdeling B: Bilaterale beskyttelsesforanstaltninger — Artikel 18: Beskyttelsesforanstaltninger i bilag 2-C Motorkøretøjer og reservedele
Bestemmelse(r) indeholdt i aftalen:	Artikel 5.1, litra d) »d) »overgangsperiode«: i relation til en bestemt vare med oprindelsesstatus, den periode, der begynder på datoen for denne aftales ikrafttræden og varer til 10 år efter afslutningen af toldnedsættelsen eller -afskaffelsen for den pågældende vare i overensstemmelse med bilag 2-A.«

	Artikel 5.2.2, litra b), ii) »ii) den anvendte mestbegunstigelsestoldsats, der gælder på den dag, der går umiddelbart forud for datoen for denne aftales ikrafttræden.« Artikel 5.3.2 »2. Bilaterale beskyttelsesforanstaltninger må kun anvendes i overgangsperioden.« Artikel 5.3.3 »3. For at lette tilpasningen i en situation, hvor den forventede varighed af en bilateral beskyttelsesforanstaltning overstiger et år, liberaliserer den part, der opretholder den bilaterale beskyttelsesforanstaltning gradvist den bilaterale beskyttelsesforanstaltning med regelmæssige mellemrum i anvendelsesperioden.« Artikel 5.3.4 »4. Der må ikke anvendes bilaterale beskyttelsesforanstaltninger ved import af en bestemt vare med oprindelsesstatus, som allerede har været genstand for en sådan bilateral beskyttelsesforanstaltning i en periode svarende til varigheden af den foregående bilaterale beskyttelsesforanstaltning eller et år, alt efter hvilken periode der er længst.« Artikel 5.3.5 »5. Ved ophøret af en bilateral beskyttelsesforanstaltning skal tolden for varer med oprindelsesstatus, der er omfattet af foranstaltningen, være den told, der ville have været gældende uden den bilaterale beskyttelsesforanstaltning.« Artikel 5.4.2 »2. Undersøgelsen skal i alle tilfælde afsluttes senest et år, efter at den er indledt.« Artikel 5.4.4 »4. Det skal ikke fastslås, at importen af en vare med oprindelsesstatus har forvoldt eller truer med at forvolde alvorlig skade for en indenlandsk erhvervsgren, medmindre undersøgelsen på grundlag af objektive beviser viser, at der består en årsagssammenhæng mellem den øgede import af varen med oprindelsesstatus og den alvorlige skade eller faren for alvorlig skade for den indenlandske erhvervsgren. Når dette skal fastslås, tages andre faktorer end den øgede import af varen med oprindelsesstatus, som også forvolder skade for den indenlandske erhvervsgren, også i betragtning.« Artikel 5.8 »8. De i artikel 5.5, stk. 1, og artikel 5.7, stk. 2, omhandlede underretninger og al anden kommunikation mellem parterne i henhold til denne afdeling fremsendes på engelsk.« Artikel 18 Beskyttelsesforanstaltninger i bilag 2-C om motorkøretøjer og reservedele »1. I 10 år efter ikrafttræden af denne aftale forbeholder hver af parterne sig ret til at suspendere tilsvarende indrømmelser eller andre tilsvarende forpligtelser, hvis den anden part (*): a) ikke anvender eller ophører med at anvende et FN-regulativ som anført i tillæg 2-C-1, eller b) indfører eller ændrer en anden lovgivningsmæssig foranstaltning, der annullerer eller forringer fordelene ved anvendelsen af et FN-regulativ opført i tillæg 2-C-1.

	2. Suspensioner i henhold til stk. 1 er kun i kraft, indtil der er truffet afgørelse i henhold til den hurtige tvistbilæggelsesprocedure i artikel 19 i dette bilag, eller indtil der findes en gensidigt acceptabel løsning, herunder gennem konsultationer i henhold til artikel 19, litra b), i dette bilag, alt efter hvad der kommer først. ——————— (*) Omfanget af suspensionen af indrømmelser eller andre forpligtelser må ikke være større end omfanget af den bilaterale handel mellem parterne med produkter, der er omfattet af det FN-regulativ, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a) eller b).«

Frihandelsaftale mellem den Europæiske Union og New Zealand

Anvendelsesdato	1.6.2024
Bilaterale beskyttelsesklausuler eller andre mekanismer	Kapitel 5: Handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter — Afdeling D: Bilaterale beskyttelsesforanstaltninger
Bestemmelse(r) indeholdt i aftalen:	Artikel 5.7, litra c), e) og g) »c) »alvorlig forværring«: store vanskeligheder i en økonomisk sektor, hvor der produceres samme eller direkte konkurrerende varer […] e) »trussel om alvorlig forværring«: en alvorlig forværring, som baseret på kendsgerninger og ikke blot påstande, formodninger eller en fjern mulighed er af klart overhængende karakter […] g) »overgangsperiode«: en periode på syv år fra datoen for denne aftales ikrafttræden.« Artikel 5.8.2, litra b), ii) »ii) den mestbegunstigelsestoldsats, der gælder på den dag, der går umiddelbart forud for datoen for denne aftales ikrafttræden.« Artikel 5.9.1, litra a) og c) »1. Der må ikke anvendes bilaterale beskyttelsesforanstaltninger: a) undtagen i det omfang og det tidsrum, det er nødvendigt for at forhindre eller afhjælpe en alvorlig skade for den indenlandske erhvervsgren, eller truslen herom, eller en alvorlig forværring i den økonomiske situation, eller truslen herom, i en eller flere regioner i den yderste periferi […]. c) ud over udløbet af overgangsperioden.«

	Artikel 5.9.2, litra a) »2. Den i stk. 1, litra b), omhandlede periode kan forlænges med et år, såfremt a) den importerende parts kompetente undersøgelsesmyndigheder i henhold til procedurerne i underafdeling 1 (Procedureregler for bilaterale beskyttelsesforanstaltninger) fastslår, at den bilaterale beskyttelsesforanstaltning fortsat er nødvendig for at forebygge eller afhjælpe en alvorlig skade, eller truslen herom, for den indenlandske erhvervsgren eller en alvorlig forværring i den økonomiske situation, eller truslen herom, i en eller flere regioner i den yderste periferi.« Artikel 5.9.3 »3. Når en part ophører med at anvende en bilateral beskyttelsesforanstaltning, skal toldsatsen være den sats, der ville have været gældende for den pågældende vare i henhold til bilag 2-A (Toldafviklingsplaner).« Artikel 5.9.4 »4. Der må ikke anvendes en bilateral beskyttelsesforanstaltning ved import af en vare fra en part, som allerede har været genstand for en sådan bilateral beskyttelsesforanstaltning i en periode svarende til halvdelen af varigheden af den foregående bilaterale beskyttelsesforanstaltning.« Artikel 5.9.5 »5. En part må ikke for samme vare og på samme tid anvende: a) en midlertidig bilateral beskyttelsesforanstaltning, en bilateral beskyttelsesforanstaltning eller en foranstaltning i den yderste periferi i henhold til denne aftale og b) en beskyttelsesforanstaltning i henhold til artikel XIX i GATT 1994 og aftalen om beskyttelsesforanstaltninger.« Artikel 5.10.1 »1. Under kritiske omstændigheder, hvor en forsinkelse kunne forårsage skade, som ville være vanskelig at afhjælpe, kan en part anvende en midlertidig bilateral beskyttelsesforanstaltning, når en foreløbig undersøgelse tydeligt har vist, at importen af en vare med oprindelse i den anden part er steget som følge af nedsættelsen eller afskaffelsen af en told i henhold til denne aftale, og at denne import forårsager, eller truer med forårsage, alvorlig skade for den indenlandske erhvervsgren eller medfører, eller truer med at medføre, alvorlig forværring i den økonomiske situation i en eller flere regioner i den yderste periferi.« Artikel 5.10.3 »3. Den told, der pålægges som følge af den midlertidige bilaterale beskyttelsesforanstaltning, refunderes straks, hvis det ved den i underafdeling 1 (Procedureregler for bilaterale beskyttelsesforanstaltninger) omhandlede efterfølgende undersøgelse ikke konstateres, at den øgede import af den vare, der er omfattet af den midlertidige bilaterale beskyttelsesforanstaltning, forårsager, eller truer med at forårsage, alvorlig skade for den indenlandske erhvervsgren eller medfører, eller truer med at medføre, en alvorlig forværring i den økonomiske situation i en eller flere regioner i den yderste periferi.« Artikel 5.11 »**Regioner i den yderste periferi** 1. Hvis et produkt med oprindelse i New Zealand importeres direkte til en eller flere af regionerne i Unionens (*) yderste periferi i så forhøjede mængder og under sådanne vilkår, at det forårsager eller truer med at forårsage en alvorlig forværring i den økonomiske situation i en eller flere af de pågældende regioner i den yderste periferi, kan Unionen efter at have undersøgt, om der er alternative løsninger, undtagelsesvis anvende bilaterale beskyttelsesforanstaltninger, som er begrænset til den eller de pågældende regioners territorium.

	2. Med henblik på stk. 1 skal konstateringen af alvorlig forværring være baseret på objektive faktorer, herunder følgende elementer: a) stigningen i importmængden i absolutte tal eller i forhold til produktionen i Unionen eller i forhold til import fra andre kilder og b) virkningerne af denne import på den relevante erhvervsgrens eller den pågældende økonomiske sektors situation, herunder på salgstallene, produktionen, den finansielle situation og beskæftigelsen. 3. Uden at det berører stk. 1, finder denne afdeling tilsvarende anvendelse på enhver beskyttelsesforanstaltning, der vedtages i henhold til denne artikel.« (*) På datoen for denne aftales ikrafttræden er regionerne i Unionens yderste periferi Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Réunion, Mayotte, St. Martin, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. Denne artikel finder også anvendelse på et land eller et oversøisk territorium, der ændrer status til en region i den yderste periferi ved en afgørelse vedtaget af Det Europæiske Råd i overensstemmelse med proceduren i artikel 355, stk. 6, i TEUF, fra datoen for vedtagelsen af nævnte afgørelse. Såfremt en region i Unionens yderste periferi ændrer sin status efter samme procedure, ophører artikel 5.11 (Regioner i den yderste periferi) med at finde anvendelse fra ikrafttrædelsesdatoen for Det Europæiske Råds relevante afgørelse. Unionen underretter New Zealand om eventuelle ændringer for så vidt angår de territorier, der anses for at være regioner i Unionens yderste periferi.« Artikel 5.14.2 »2. For at indføre en bilateral beskyttelsesforanstaltning skal den kompetente undersøgelsesmyndighed på grundlag af objektive beviser påvise, at der findes en årsagssammenhæng mellem den øgede import af den pågældende vare og den alvorlige skade eller truslen herom, eller at der findes en årsagssammenhæng mellem den øgede import af den pågældende vare og den alvorlige forværring eller truslen herom. Den kompetente undersøgelsesmyndighed undersøger også andre kendte faktorer end den øgede import for at sikre, at den skade, der forvoldes af disse andre faktorer, ikke tilskrives den øgede import.« Artikel 5.14.3 »3. Undersøgelsen skal i alle tilfælde afsluttes senest et år, efter at den er indledt.«